

Bilag I.

Justitsministeriet.

København, den 11. Februar 1904.

I Skrivelse af 3. ds. har det ærede Udvalg meddelt, at der under Udvalgets Forhandlinger er rejst Spørgsmaal om i Lovforslaget om Rettens Pleje er indføre en Bestemmelse svarende til, hvad der skal gælde i England, nemlig at der ikke i Retten maa gives nogen offentlig Meddelelse angaaende tiltaltes Fortid, saa længe han ikke er overbevist om at være skyldig i det ham paasigtede Forhold, idet Udvalget derhos har udbedt sig nærmere Oplysning om dette Forholds Ordning i England.

Foranlediget heraf skal man til behagelig Efterretning meddele, at de paagældende Bestemmelser i den engelske Lovgivning, saa vidt Ministeriet bekendt, ere følgende:

Ved Lov af 20. August 1836, der tilsigter at afskaffe en Praksis, der havde dannet sig efter Udstedelsen af en Lov af 21. Juni 1827, og som gik ud paa, at man under Retsforhandlingen i Anledning af en af en anklaget begaaet Forbrydelse (felony), der ikke kunde straffes med Døden (det vil sige paa Lovens Tid, den 21. Juni 1827), gav Juryen Meddelelse om de den anklagede muligvis tidligere overgaaede Straffedomme for Forbrydelser, blev det paabudt: at det heretter skal være forbudt under Retsforhandlingen i Anledning af en *saadan* Forbrydelse at lade Juryen beskæftige sig med en den anklagede tidligere overgaaet Domfældelse for Forbrydelser, forinden den har endt sine Overvejelser vedrørende den foreliggende Forbrydelse og erklæret anklagede for skyldig, og at, saafremt en saadan tidligere Domfældelse findes optagen i Anklageakten, Læsningen af den paagældende Passus i denne skal opsættes indtil det nævnte Tidspunkt. Det tilføjes derhos, at saafremt anklagede under Retsforhandlingen maatte forelægge Juryen Oplysninger om sin gode Vandel (character), skal det være den offentlige Anklager tilladt til Imødegaaelse heraf at give Meddelelse om den tidligere Domfældelse for en Forbrydelse, forinden Juryen har erklæret sig om anklagedes Skyld, hvorhos Juryen i saa Fald skal tage den tidligere Domfældelse i Betragtning, naar den tager Stilling til den foreliggende Forbrydelse.

Denne almindeligere Bestemmelse er bleven nærmere udformet i Loven om Tyveriforbrydelsen (larceny) af 6. August 1861 og Falskmøntneriloven af s. D. med Hensyn til henholdsvis, at en Person, der nu er anklaget for en Forbrydelse, der falder ind under nævnte Tyverilov, tidligere har gjort sig skyldig i en Forbrydelse eller Forseelse af en eller anden Art, og at en Person, der nu er anklaget for Falskmøntneri, tidligere har gjort sig skyldig i samme Forbrydelse.

Bestemmelsen, der er enslydende i begge Love, gaar ud paa, at først naar Juryen har erklæret anklagede for skyldig, eller han selv erkender sin Skyld, skal han spørges, om han vedkender sig den i Anklageakten omtalte tidligere Domfældelse. Vedkender han sig den, kan Retten straks skride til Domsafsigelse